

БІБЛІОТЕКА
ГОР. ІМ. ШЕВЧЕНКА
Львові.

7931

0.к

БІБЛІОТЕКА
НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА
ІМЕНІ
ШЕВЧЕНКА
У ЛЬВОВІ.

Ч. ~~37931~~

Harrison.

37931

1814-1914

П. М. Мещеряков

W5(A=U)S-65244+

W5(A=U)S-4 Wleasuetmo 465

Дорогому Пану Докторови
 Тогодранови Барвінському
 автор.

Розд 25
 Акс 25
 19/IV-50

БОГДАН ЛЕПКИЙ.

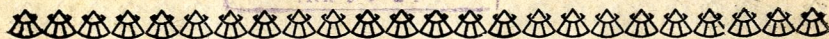
В СТОЛІТЕ УРОДИН ШЕВЧЕНКА.

(Вірш виголошений дня 9 і 10 марта 1914
 на концертах в честь Т. Шевченка у Львові).

Благословенна най буде година
 І тая хата і село,
 Що Україні принесло
 З великих Найбільшого Сина.
 Благословенна!

Хто як Він
 Відчув давних часів проклони
 Руїни смуток, грубу стони
 І кожний зойк і кожний скін
 Приняв у серце?

Хто тужив
 Такою лютою тугою
 За волею і за красою,
 За тим найбільшим дивом-див
 Любвою брата, чоловіка?
 Кому народ, нуждар, каліка
 Насильно гноблений катами
 Був так коханий до безтями
 Зі всього найдорожший в світі?
 Хто найкрасші свої пісні
 Теплом сердечним так огріті
 Як ті квіти на весні

Львів. Бібліотека
 АН УРСР

13.116

Львівська державна
 наукова бібліотека

№ 3418

Проміннем сонця, присвятив
Біді і нужді?

Покриткам

Насилуваним москалями
І дідичами й паничами
Й покиненим, як лист вітрам,
На глум недолі.
Тій бідоті,
Що в спеку жне в кєрвавїм потї
Пшеницю на чужий колач,
Єїж за те, лиш сум і плач,
Лиш вічна кривда.

Хто як Він
Мав в крилах духа той розгін,
Летїти в вічність, понад зорї,
Де в безбережньому просторї
Царює правда сьвітова,
Щоб кинути єї до віч,
Свою огненну, сьмілу річ
Про людські зтоптані права?
Хто другий так як Він горїв
Огнем бажання, щоб колись
Широкі струї розлились
Добра, щоби ненависть, гнів
На віки щезли, щоб кругом
Зацвило радістю, добром,
Як райським квітом?

Хто і хто

Свої високі, ясні думи
Такими висьпївав словами
Сердечно простими?

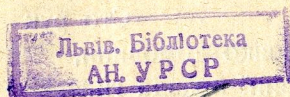
Мов шуми
Вітрів осінних над степами,
Мов грюхит грому, або гук
Порогів дніпрових.

Сто рук
Підносить віко домовини,
А в домовині правда гине,
А в домовині воля мре.
І де єсть той і де єсть, де,
Щоб рідну мову, позабуту,
Обпльовану, в ланци закуту,
Невільницю лихих панів
До того сяєва довів,
Що Він тебе, моя ти мово?
Він кождий звук і кожде слово
Перетопив в горнилі духа
Так, що в тій мові заверухи
Народів, напрямів віків,
І квітів запах, птахів сьпів
І зір дрожання, плач роси,
І відблеск Божої краси,
Усьо — усьо!

Мабуть нема,
І не було мабуть нікого,
Щоб для народнього добра
В житю своїм зробив так много,
Як Він для нас!

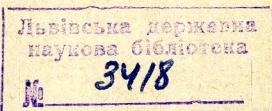
— — — — —
Благословеннаж най буде година
І тая хата, і село,
Що Україні принесло
З великих Найбільшого Сина!

~~13.116~~

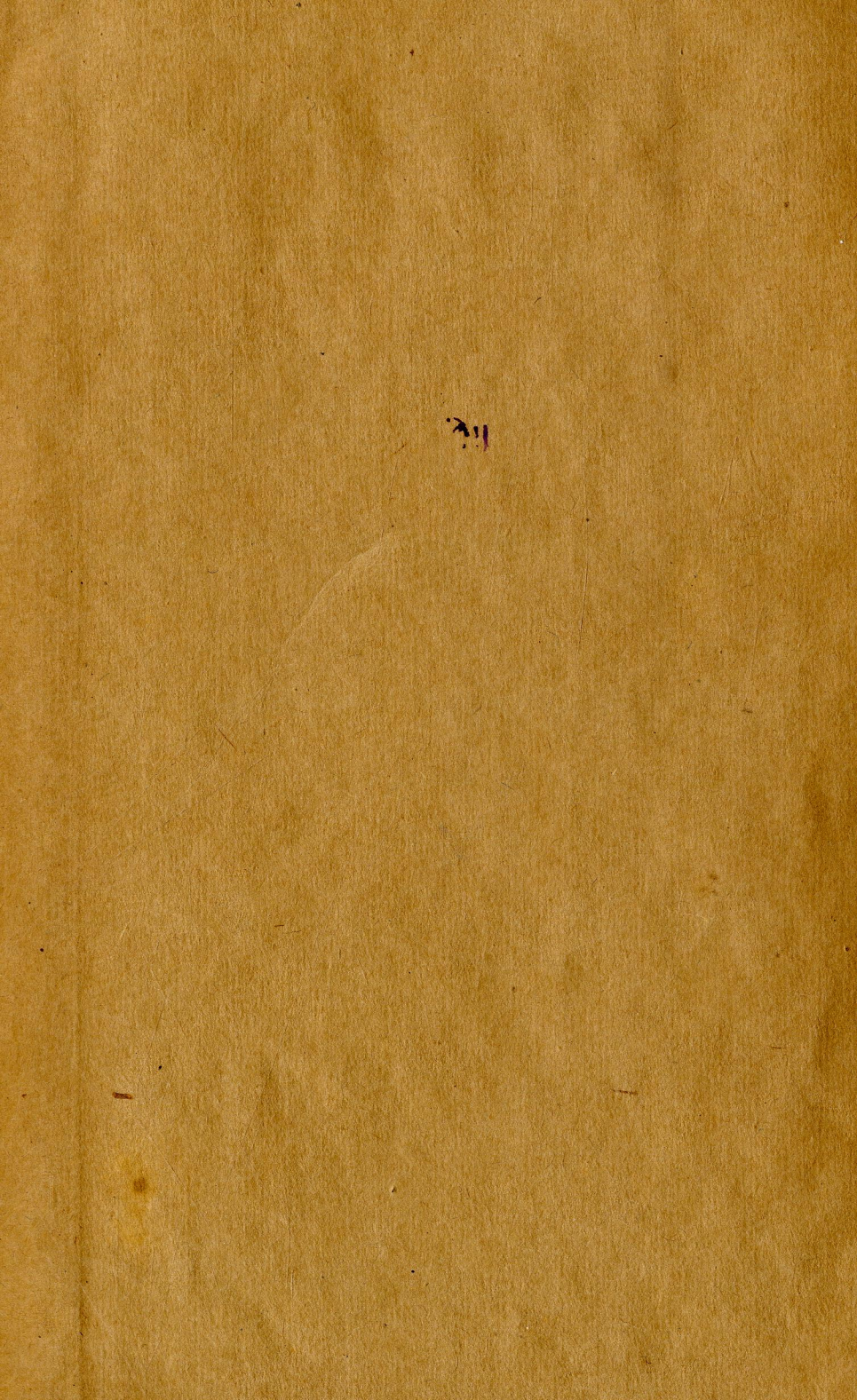
ДРУКАРНЯ
ОЛЕКСА РІППЕРА В КРАКОВІ.

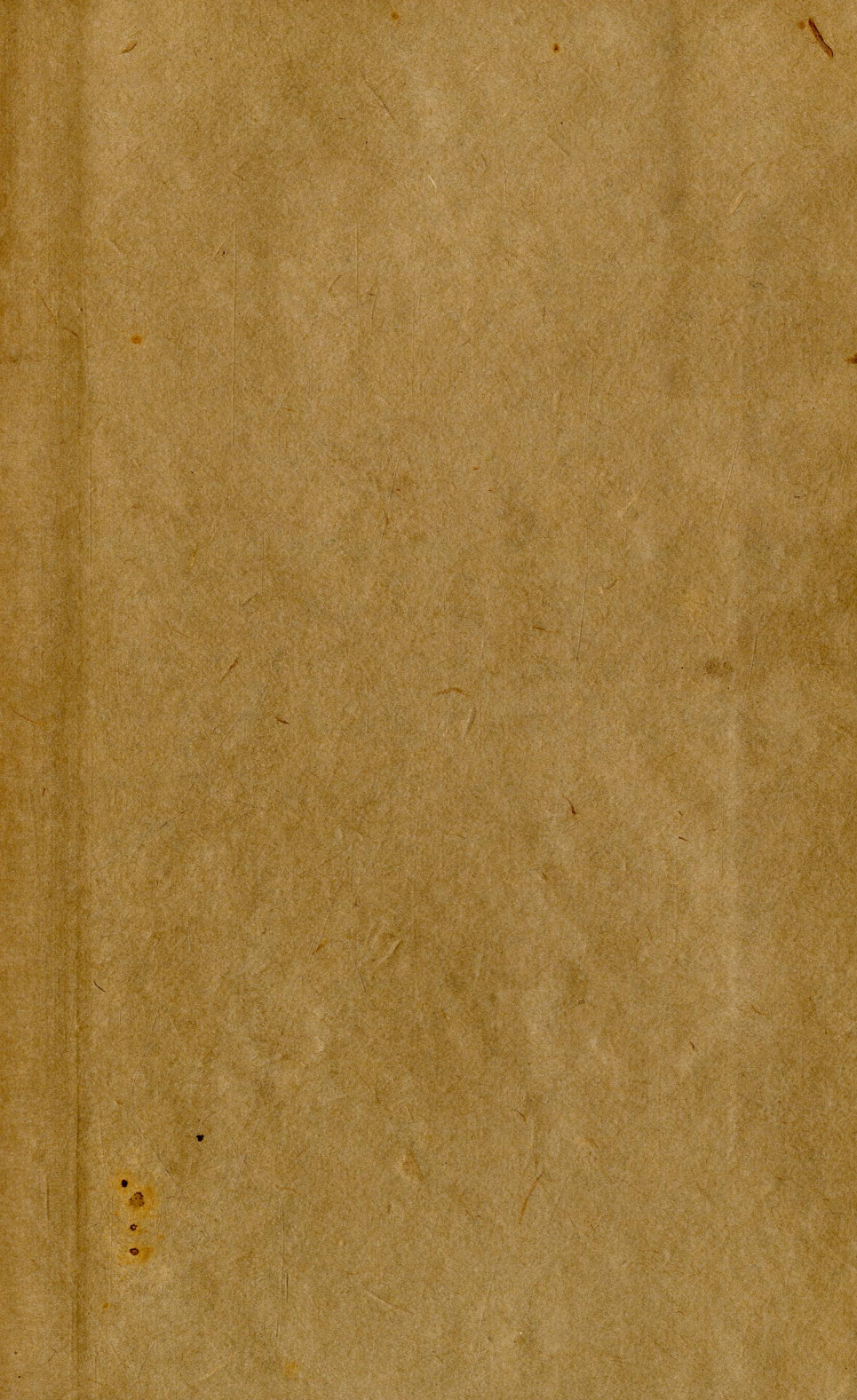

№

34/8

3418 0,09
'1986)
у

РЛ

БІОТЕКА
ГОМ. ІМ. ШЕВЧЕНКА
Львів.

7931

0.к